

Pangea ve Problemleri

Oturum Yürütücüleri: Gabriel Gutiérrez Alonso, Ulf Linnemann ve Erdin Bozkurt

Süperkıta döngüleri tekrarlanan birleşme/bütünleşme ve sonraki dönemde kıtasal litosferin parçalanması aşamalarını içerirken, yerküre evriminin temel unsurlarından birini oluşturur. Bu önemine karşın, süperkıta döngülerinin oluşumu ve evrimini kontrol edip denetleyen jeodinamik rejimler iyi anlaşılammıştır. Son süperkıta Pangea Orta Karbonifer'den (c. 320 My) dan Geç Triyas'a (c. 200 My) kadar olan bir dönemde var olmuş, kıta parçalarının biraraya gelmesi ve dağılması yerkürenin en son dönemdeki evrimini etkilemiştir.

Erken Jura dönemindeki parçalanma önceki dönemde gerçekleşen Pangea riftleşmesinin başlamasını denetleyen olaylar hala tartışmalı olup, çok sayıda model ileri sürülmüştür. Buna rağmen, bu modeller en azından Pangea'nın oluşmasını takip eden dönemde gerçekleşen ve onun parçalanıp-dağılmasının tektonik çatısını oluşturan büyük ölçekli üç tektonik olayı açıklamaktan uzaktır: (i) Neotetis okyanusunun açılması ve Kimmerid kıtasının oluşması, (ii) Pangea'nın iç kısımlarını etkileyen ve bol miktarda alkalik magmatik kayalar içeren ışınal rift havzaların oluşmasını tetikleyen kısa süreli Erken Permiyen termal anomolisi, ve (iii) Pangea'nın ortasında oluşan kıta ölçekli oroklaynların (Cantabrian veya Iberian-Armorican Yayı) gelişmesi.

For this session, we invite contributions that consider Pangea evolution and its problems, using evidence from any geological discipline and address existing problems outlined above.

Bu oturuma, Pangea'nın evrimi ve problemlerini konu alan, yukarıda kısaca özetlenen sorulara yanıt veren yerbilimlerinin değişik disiplinlerinden gelen verileri kullanan çalışmaları bekliyoruz.